सर्गः ५ जनस्य साकेतनिवासिनस्तौ द्वावप्यभूतामभिनन्द्य सत्त्वौ। गुरुप्रदेयाधिकनिःस्पृहोऽर्थी नृपोऽर्थिकामादधिकप्रदश्च ॥ ३१ ॥ अथोष्ट्रवामीशतवाहितार्थं प्रजेश्वरं प्रीतमना मनीषी। स्पृशन् करेणानतपूर्व्वकायं सम्प्रस्थितो वाक्यमुवाच कौत्सः॥३२॥

जनस्येति। जनस्य लोकस्य तौ द्वावपि अभिनन्द्य सत्त्वौ अभिनन्द्यं स्तुत्यं सत्त्वं निश्चयो ययोस्तावभूतां बभूवतुः किं० जनस्य साकेतनिवासिनः साकेते अयोध्यायां निवसति तच्छीलस्य कौ द्वौ अर्थी याचकः कौत्सः नृपोरघुश्च किं० अर्थी गुरुप्रदेयाधिकनिःस्पृहः गुरोः प्रदेयाद्दातव्यादधिके निःस्पृहः निरिच्छः किं० नृपः अर्थिकामादर्थिनोयाचकस्य कौत्सस्य कामान्मनोरथादधिकप्रदोधिकं प्रददाति वितरति सः॥३१॥ अथेति। अथ अनन्तरं कौत्सःप्रजेश्वरंप्रजानां जनानामीश्वरं स्वामिनं रघुं करेण हस्तेन स्पृशन्नाम्पृशन्सन्वाचं वाणीमुवाच उक्तवान् किं कौत्सः प्रीतमनाः प्रीतं प्रसन्नं मनश्चित्तं यस्य सः पं किं० कौ० मनीषी पण्डितः पुं किं० कौत्सः संप्रस्थितः सम्यक् प्रस्थानं करिष्यन् किं० प्रजेश्वरं उष्ट्रवामीशतवाहितार्थं उष्ट्राः करभावाम्योवडवास्तासां शतेन वाहितार्थं वाहितः प्रापितोऽर्थोधनं येन तं पुं किं० प्रजेश्वरं आनतपूर्व्वकायं आनतो नम्रः पूर्व्वकायोनाभ्यादिमस्तकान्तो यस्य तं॥ ३२॥